

Реформувати? або Відновити?

Рендольф Данн

Розділ 1

Реформаційний рух

Епоха Відродження 1517-1648 н.е

Між 1118 і 1518 роками католики та німецький імператор по черзі (залежно від того, хто був при владі) вбивали християн, коли їх виявляли. Близько 4000 (у всій Центральній Європі [включаючи Ельзас-Лотарингію в центральній Німеччині]) загинули в результаті переслідувань протягом цих чотирьох століть. Таким чином, ці церкви в Ельзасі-Лотарингії частково відповідальні за вплив, який змусив Мартіна Лютера відірватися від католицизму. Лютер, ймовірно, ніколи не чув про їхні вчення, однак він заперечував проти того, як католицька церква вбивала християн. Насправді католицизм навіть підозрював Лютера в тому, що він «у тісному зв'язку з єретичними церквами в Ельзасі (регіон Ельзасу)». Тим не менш, анабаптистські церкви в Європі зазнавали переслідувань як з боку католиків, так і протестантів.

Папи епохи Відродження були загальновідомі як світські. Почастішали такі зловживання, як симонія, кумівство та фінансові ексцеси. Католицька церква була пронизана продажністю [яку можна отримати за певну ціну] та аморальністю. Продаж індульгенцій був особливо невдалою практикою, оскільки вона заважала справжньому духовному покаянню та покращенню життя. Водночас виявився справжній підйом народної релігійності, який посилив диспропорцію між очікуваннями людей і їхньою здатністю задовольнити духовні потреби.

Мартін Лютер(1483-1546)

Серед духовних попередників Мартіна Лютера були такі люди, як Джон Вікліф (1328-1384) і Йоганнес Гус (1369-1415), який намагався реформувати [католицьку] церкву в подібному руслі. У 1517 році Лютер досяг свого Дев'яносто п'ять тез до дверей в Церкву Всіх Святих, в Віттенбергу яка слугувала дошкою для оголошень, пов'язаних з університетом.^[1] Це були теми для дебатів, які критикували Церкву та Папу. Найбільше суперечок стосувалося практики продажу індульгенцій та політики Церкви щодо цього чистилище.

en.wikipedia.org/wiki/Protestant_Reformation

У 1520 році Лютер опублікував три памфлети, які

- a. Описував зловживання Риму
 - b. Вимагав реформ у моралі та догматиці
 - c. Напали на деякі таїнства, трансубстанціацію та поклоніння святим
 - d. Наполягав на тому, що лише Біблія є остаточним авторитетом для християнина.
- therestorationmovement.com/lessons/chlesson03.htm

Лютер заручився¹-- «Що не суперечить Писанню, те за Писання, а Писання за нього».

РОЗДУМИ автор Аль Максі Випуск №401,30 червня 2009 р. з
wikisource.org/wiki/AnteNicene_Fathers/Volume_III//Apologetic_The_Chaplet,_or_De_Corona/Chapter_II

Лютер був загрозою [принаймні в Німеччині]. Коли він заснував свою «церкву» в 1520 році, католики знали, що у них є проблема. Анабаптистські церкви помилково об'єднали з ними. Католики бігли налякані і вбивали всіх (християн і протестантів). Католики вже не задовольнялися вбивствами християн, яких випадково знаходили; тепер на них фактично полювали. Тільки в Ельзасі-Лотарингії з майже 100 000 членів близько 42 000 було спалено за те, що вони не зреклися християнства на користь католицизму. Ця різанина сталася приблизно з 1525 по 1536 рік. Обставини всюди були схожі. До 1595 року християни в Ельзасі-Лотарингії налічували лише 1000. Більшість конгрегацій було ліквідовано. Збори в Моравії, незважаючи на те, що членство в них сильно зменшилося, зуміли втекти до Угорщини, Польщі, України та Криму. У 1799 році Євлогіус Шнайдер (католицький священник) обезголовив трьох останніх мучеників за те, що вони не брали участь разом з Наполеоном у Французькій революції. (адаптовано zalexperits.com/q/Critics-Catholicism-3337/Questions-1.htm Марвін Говард)

Результатом стало майже знищення церкви в Європі.

Ульріх Цвінглі (1484-1531)

Реформація у Швейцарії спочатку розвивалася в Цюріху під керівництвом священника Ульріха Цвінглі. На Цвінглі вплинули Еразм і християнський гуманізм. Завдяки вивченню Біблії та спілкуванню з лютеранами він прийшов до євангельського розуміння християнства. 1 січня 1519 року він розпочав 6-річну серію проповідей про Новий Завіт, які спонукали міську раду та жителів Цюріха до реформ. Схвальна відповідь на «Шістдесят сім статей», які він підготував для публічного диспуту з папським представником у 1523 році, довела популярність його програми. Він закликав до скасування Меси (і заміни її символічною Вечерю Господньою), незалежності від контролю єпископату та реформи міста-держави, у якій і священники, і християнські магістрати підкорялися б волі Бога.

mb-soft.com/believe/txn/reformat.htm

Він критикував звичай постити під час Великого посту, корупцію в церковній ієрархії, заохочував церковні шлюби та атакував використання образів у місцях богослужіння. en.wikipedia.org/wiki/Huldrych_Zwingli

Цвінглі стверджував, що нічого² «те, чого не наказує і не навчає Новий Завіт, має бути безумовно відкинуто».

РОЗДУМИ автор Аль Максі Випуск №401,30 червня 2009 р. взято з
http://en.wikisource.org/wiki/AnteNicene_Fathers/Volume_III/Apologetic/The_Chaplet,_or_De_Corona/Chapter_II

Радикальна Реформація

¹Зверніться до дослідження Thebiblewayonline.com «Мовчання Святого Письма».

²Зверніться до thebiblewayonline.com - Мовчання Святого Письма.

Почавшись у Швейцарії та Німеччині, радикальна Реформація породила багатьох анабаптист групи всюди Європа. Історично радикальні реформатори діяли під кількома назвами.

Брати або швейцарські брати – це група радикальні євангельські реформатори хто спочатку слідував Ульріх Цвінглі з Цюрих, але пізніше розпочав рух, який тепер відомий як Анабаптизм. У 1525 р. Фелікс Манц, Конрад Гребель, Джордж Блаурок, та інші утворили нову групу, яка відкинула хрещення немовлят і проповідував те, що, як стверджували брати, було істинним християнством. На основі Sola Scriptura [тільки Святе Письмо], швейцарські брати заявили, що оскільки Біблія не згадує хрещення немовлят, церква не повинна практикувати його. Пізніше це було спростовано Ульріхом Цвінглі. У результаті виник публічний диспут, у якому рада підтвердила позицію Цвінглі. Це викристалізувало швейцарських братів і призвело до їх переслідування з боку всіх інших реформаторів, а також католицької церкви.

Важливо відзначити, що анабаптисти спочатку зазнали гонінь з боку протестантів під керівництвом Цвінглі. Вони виникли під його вартою в його місті і були його колишніми учнями. Можливо, він боявся, що існування кількох конкуруючих версій протестантства непоправно зашкодить його шансам здійснити будь-яку реформу. Можливо... але ніщо не може виправдати його дії. Він мав магістратське вуха; керував реформ. Рада оголосила, що повторне хрещення є злочином, що карається смертною карою, тож давайте примусимо його виконувати.

Фелікс Манц став першим анабаптистським мучеником у 1527 році, через десять коротких років після того, як Лютер сформулював свої тези. Його втопили в річці прямо посеред Цюриха. Інші анабаптисти були побиті або вигнані. Це стало стандартною практикою на протестантських територіях.

Через переслідування з боку влади багато з цих анабаптистів переїхали зі Швейцарії до сусідніх країн. Деякі зі швейцарських братів стали відомі як Меноніти після поділу 1693 р. розбіжності між Джейкоб Аммані і Ганс Райст групи. en.wikipedia.org/wiki/Swiss_Brethren

Меноніти - анабаптистська деномінація, названа на честь фриза Менно Сімонса (1496–1561). Вчення менонітів ґрунтувалося на їхній вірі в місію та служіння Ісуса Христа, яких вони дотримувалися з великим переконанням, незважаючи на переслідування з боку різних римо-католицьких і протестантських держав. Замість того, щоб воювати, більшість вижила, втікаючи до сусідніх штатів, де правлячі родини терпимо ставилися до їхньої радикальної віри в хрещення дорослих. en.wikipedia.org/wiki/Меноніт

Гуттерити – поділяють спільне походження з анабаптистами, а також менонітами та амішами, і, як логічно впливає, поділяють багато тих самих вірувань і доктрин. Гуттерити відрізняються в одному головному аспекті: вони вірять у спільне користування своїм майном, як продемонстрували Христос і Його апостоли та як пізніше було вдосконалено та описано в Книзі Дії. hutterites.org/HutteriteHistory/index.htm

Аміші- Рух амішів походить від товариства 16 століття, відомого як Швейцарські брати або Анабаптисти, і частина Радикальна Реформація. анабаптистозначає «той, хто знову хрестить»; посилення на тих, хто був хрещений немовлятами, але пізніше прийняв віру в «хрещення віруючих» і тому був хрещений як віруючі дорослі. Рух амішів отримав свою назву від Якоб Амманн (с1656 —с1730), який вважав, що меноніти відходять від вчення Менно Сімонсі менонітів 1632 р Дордрехтське сповідання віри. Аміші, як і швейцарські анабаптисти, були розпорошені переслідуваннями по всьому Ельзасу. wikipedia.org/wiki/Amish#History

Але ці радикальні реформатори або анабаптисти називали себе так: брати, віруючі та християни.

У 1524 році, коли суперечки в Цюриху були ще зовсім недавно, Бальтазар Хюбмаєр (жив на католицькій території) опублікував кілька статей, що представляють його теологію. Наведені нижче взяті з Ester:

1. Тільки віра робить нас святими перед Богом.
2. Ця віра є визнанням милосердя Бога, яке Він виявив нам у жертві Свого єдинородного сина. Це виключає всіх фіктивних християн, які не мають нічого, крім історичної віри.
3. Така віра не може залишатися пасивною, але повинна прорватися до Бога в подяку та до людства у всіх видах діл братерської любові. Тому всі марні релігійні дії, такі як свічки, пальмові гілки та свята вода, будуть відкинуті.
4. Лише ті діла є добрими, які Бог наказав нам, і лише ті діла є злими, які Він заборонив.
5. Меса – це не жертва, а спогад про смерть Христа. Тому це не жертва ні за мертвих, ні за живих...
6. Так часто, як відзначається пам'ять, смерть Господа має проповідуватися мовою народу. . .
7. Як кожен християнин сам за себе вірить і хрещений, так і кожна людина повинна дивитися і судити за Святим Письмом, чи правильно йому дає їжу і пиття його пастор. ritchies.net/p4wk4.htm.

У лютому 1527 року Міхаель Саттлер, швейцарський анабаптист, та інші висунули Шляйтхаймське сповідання. Основними його положеннями були:

1. Хрещення мали здійснювати лише віруючі. Хрещення немовлят, «найбільша і перша гідота папи», не можна практикувати.
2. «Заборона» [відлучення або вилучення] повинна дотримуватися місцевими церквами щодо тих, хто впав у гріх, після першого та другого приватного попередження.
3. Хліб і вино слід розламувати тільки з хрещеними віруючими, і ніякими іншими.
4. Правдиві християни повинні бути відокремлені від світової системи, включаючи її «відвідування церков», клятви, меч тощо.
5. Серед отари мають бути пастирі, які проповідуватимуть і т.д., і їх підтримуватиме церква. Якщо пастор береться з пастви, на його місце повинен бути висвячений інший.

6. «Меч», тобто магістратура або правління, знаходиться поза межами досконалості Христа і має бути залишена світу для виконання. Християни не повинні здійснювати самооборону, ставати суддями або використовувати світський меч проти духовних злочинів [уряд переслідується за неправильну релігію].
7. Християни не повинні присягатися, але нехай їхнє «так» буде «так», а «ні» — ні. ritchies.net/p4wk4.htm

20 травня 1527 року католицька влада стратила Майкла Саттлера, автора анабаптистського віросповідання Шлітхайма. Навіть незважаючи на те, що католицький король Фердинанд оголосив утоплення («третє хрещення») найкращою протиотрутою від анабаптизму. Саттлер був засуджений до відрізання язика, розрізання тіла розпеченим залізом, а потім до спалення на вогнищі. Інші були спалені або втоплені католицькою владою. Схоже, що спалення віддавали перевагу католикам, менш протестантам.

Крім того, протестантські та католицькі нації однаково вдавалися до тортур та інших форм насильства. Естеп підрахував, що тисячі людей загинули в Європі в шістнадцятому столітті, але точні цифри ніколи не будуть доступні. ritchies.net/p4wk4.htm

Підводячи підсумок, ми бачимо, що протягом понад 400 років кілька людей, розкиданих по Європі, мали бажання використовувати лише Писання та повернутися до Бога; тобто:

- a. вальденси — близько 1179 р
- b. Альбігойці — близько 1200
- c. Вікліф — 1328 - 1384 рр
- d. Hus — 1372 - 1415 рр
- e. Chelčický — 1374 - 1460 рр
- f. Лютер — 1483 - 1546 рр
- g. Цвінглі — 1484 - 1531 рр
- h. Радикальні реформатори — 1525 рік

Іншим спільним було те, що всі вони були переслідувані. Але це не мало дивувати, оскільки Ісус сказав своїм учням:

Це мій наказ: любіть один одного. Якщо світ ненавидить вас, майте на увазі, що він спочатку зненавидів мене. Якби ти належав світу, він любив би тебе як свого. Ви ж не зі світу, але Я вибрав вас зі світу. Ось чому світ вас ненавидить. Пам'ятайте слова, які Я вам говорив: Немає раба більшого за пана свого. Якщо мене переслідували, то й вас будуть переслідувати. Якщо вони слухалися моєї науки, то слухатимуться й вашої. Через моє ім'я вони так поводитимуться з вами, бо не знають Того, Хто послав мене. (Івана 15:17-21)

З'являється черговий реформатор. Той, хто не використовував лише Святе Письмо для своєї доктрини, але прийняв ті, що були в Августина.

Джон Кальвін(1509-1564)

У Паризькому університеті Кальвіна називали «обвинувачувачем» через його критичне ставлення до справи. За бажанням батька він змінив вивчення права на теологію. Під впливом гуманістів Еразма і Лефевра він почав вивчати Біблію і твори Лютера. Дещо пізніше, ймовірно, у 1533 році, він пережив «досвід навернення» і почав свою релігійну кар'єру. У 1534 році він залишив Францію через переслідування.

У 1541 році він повернувся до Женеви, де став дуже могутнім. «Практично кожен подих і кожне серцебиття його громадян контролювалося Кальвіном. Кальвін був винен у завданні жахливих тортур тим, хто йому протистояв. Найвідомішою справою був Сервет, проти якого Кальвін виступав як прокурор.

Сервет був засуджений до смерті шляхом повільного спалення. Келвін стверджував, що прагнув змінити форму страти, але немає жодного доказу, який би підтверджував це, ні в протоколі судового засідання, ні в інших місцях. Він також звинуватив низку опонентів у зраді й посадив їх на ґрат [машина тортур, що складалася з великої рами, на якій поступово розтягувалося тіло, доки, іноді, суглоби не вивихувалися (dictionary.die.net/to поставити на стійку)], щоб отримати докази своїх звинувачень. Заради справедливості слід зазначити, що протестанти лише наслідували віковий приклад католицької церкви у використанні цивільної влади для дотримання духовних принципів. Кальвін правив залізною рукою до самої смерті». Кальвінізм «Ізму», REW, сторінки 9-12

Інститути християнської релігії Кальвіна³розкриває свою теологію. Вони не походять від Кальвіна, а лише систематизовані, упорядковані та розвинені ним. Він часто запозичував у Августина, а Августин запозичував у Амвросія та інших отців церкви.⁴Безсумнівно, на отців вплинула гностична єресь і навіть староперські концепції матерії, яка сама по собі є злою. Кальвін побудував свою систему на фундаменті, закладеному попередніми реформаторами, особливо Лютером і Буцером, та іншими, але його особливі здібності до науки, логіки та стилю зробили його видатним теологом реформаторського руху. В основі всієї системи лежала панівна думка про нескінченний і трансцендентний суверенітет Бога, щоб знати, ким є найвища мета людини.

Але не так, як попередні реформатори, які хотіли покладатися лише на Біблію, в якій Кальвін написав свої власні доктрини^{Інститути християнської релігії}які епідсумовані нижче та обговорюються окремо пізніше.

суверенітет -Бог є остаточним; отже, Його воля є кінцевою і остаточною.

Безумовні вибори- Згідно зі Своєю суверенною волею, Він наперед призначив усе. Він передбачив сам гріх. Він зробив це для Своєї власної слави. Щоб ще більше посилити Свою власну славу, Він заздалегідь визначив, що серед грішників Він врятує одних і засудить інших. Він зробив це згідно зі Своєю власною волею, щоб це не мало нічого спільного з тим, що роблять люди.

³Зверніться до дослідження thebiblewayonline.com – Інститути християнської релігії.

⁴Зверніться до книги Августина «Думки та переконання», сторінка 31.

Обмежена спокута -Для Своїх обраних Бог забезпечив спокуту та спасіння через кров Свого Сина Ісуса Христа.

Повна спадкова розбещеність -Проблема в тому, що через гріх Адама його природа була зіпсована, і ця природа була передана його нащадкам.

Непереборний благодать - Маючи цю зіпсовану природу, люди не можуть самі прийти до пізнання Бога. Навіть обрані не можуть відповісти Богові, не можуть мати віри, доки Святий Дух не відкриє їхні серця для віри і зрозуміти. Благодать Божа, виявлена на благо Його обраних, згідно з Його суверенною волею, не може бути перешкоджена.

Витривалість святих -Вибрані будуть врятовані. Його благодать підтримуватиме обраних і не буде усунена, щоб вони не могли бути втрачені. Їхній порятунок впевнений.

Якоб Арміній (1560-1609)

Англія певною мірою дотримувалася поглядів армініанства. Але армініанство започаткував Якоб Арміній, якого навчав зять Кальвіна. Не маючи змоги захистити кальвіністські переконання, він відкинув своє кальвіністське походження і намагався змінити кальвінізм так, щоб «Бог не міг вважатися автором гріха, а людина — автоматом у руках Бога». Його змінені переконання викликали багато суперечок серед кальвіністів у Голландії.

«Його послідовники зазнали переслідувань з боку кальвіністів; 200 пасторів втратили свої посади, державного діяча Джона ван Олдена Барневельдта обезголовили, Гуго Гроція ув'язнено на все життя, але він втік через два роки. До 1635 року переслідування вщухли, і послідовники знову почали повертатися до Голландії. Вони поширили принцип толерантності по церквах у Голландії, щоб там було набагато більше віротерпимості». Адаптовано з «вибраних цитат, взятих з The Moody Handbook of Theology Пола Енса».

Реформація намагалася, принаймні в деякій мірі, переключити фокус з такого легалістичного ритуалізму, знову відкриваючи людям радість стосунків з Отцем через благодать через віру, окрім таких обмежувальних правил. У 1647 році, наприклад, Вестмінстерська асамблея завершила і прийняла Вестмінстерський великий катехізис, який був досить довгим списком із 196 запитань і відповідей, які допомагали визначити важливі аспекти віри та практики. Запитання №180 "Що таке молитися в ім'я Христа?" У відповіді зазначається, що наказ нашого Господа виконується НЕ «простим згадуванням Його імені, але черпаючи наше заохочення до молитви, а також нашу сміливість, силу та надію на прийняття в молитві від Христа та Його посередництва». (Адаптовано з REFLECTIONS Аль Максі Випуск №405-27 липня 09 р.)

Розділ 2

Рух реставрації 1648 – 1849 роки нашої ери

Рух Реформації завершився, а рух Реставрації розпочався з асерії релігійних війнщо завершилося вТридцятилітня війна. З 1618 по 1648 католикБудинок Габсбургів її союзники воювали проти протестантських князів Німеччини, підтримуваних у різний часДанія, Швеція, Франція. Габсбурги, які правилиІспанія, Австрія, Іспанські Нідерланди багато чого зНімеччина, Італія, були затятими захисниками католицької церкви. Деякі історики вважають, що епоха Реформації підійшла до кінця, коли католицька Франція об'єдналася, спочатку таємно, а потім на полях битв, з протестантськими державами проти династії Габсбургів.^[1]Вперше з часів Лютера в Європі політичні та національні переконання знову взяли гору над релігійними.

Рух почався як спроба реформувати католицьку церкву. Багато західних католиків були стурбовані тим, що вони вважали фальшивими доктринами та зловживаннями всередині [Католицької] Церкви, зокрема пов'язаними з навчанням і продажем індульгенцій. Іншим серйозним спірним питанням була практика купівлі та продажу церковних посад (симонія) і те, що на той час вважалося значною корупцією в церковній ієрархії. Цю корупцію багато хто вважав системною, сягаючи навіть Папи Римського.

en.wikipedia.org/wiki/Protestant_Reformation#Conclusion_and_legacy

У той час як середні віки бачили деякі заклики до відновлення примітивної форми християнства, як-от Джон Вікліф та Джон Гус, ці групи були загнані в підпілля. Як наслідок, важко знайти будь-який прямий зв'язок між рухом реставрації та цими попередніми дисидентами.^{[3]:13}

Бо в 1229 р Рада Тулузи вКанон 14 стверджував: «Ми також забороняємо, щоб мирянам дозволяли мати книги Старого чи Нового Завіту; хіба що хтось із мотивів побожності бажає мати Псалтир чи Бreviарій для божественних чинів чи годин Пресвятої Богородиці; але ми найсуворіше забороняємо їм мати будь-який переклад цих книг. hol.com/~mikesch/banned.htm

Починаючи з періоду Відродження [15-17 століття] інтелектуальне коріння стає легше розпізнати.^{[3]:11} В основі Реформації був наголос на принципі «лише Святого Письма» [одна з думок Лютера]^{[3]:22-23} Це разом із відповідним антитрадиціоналізмом і наполяганням на праві людей самостійно читати та тлумачити Біблію становили частину інтелектуального походження лідерів раннього руху Відновлення.^{[3]:32} Переслідування не закінчилися з Реформацією, про що чітко свідчить «Книга мучеників» Фокса.

У 1532 році Томас Гардінг, який разом зі своєю дружиною був звинувачений у ересі, був притягнутий до єпископа Лінкольна, Англія, і засуджений за заперечення реальної присутності в Таїнстві Євхаристії. Потім його прикували до стовпа, встановленого для цієї мети, у Чешамі в Пеллі, поблизу Ботелі; і коли вони підпалили факоти [пучок палиць, зв'язаних разом для палива], один із глядачів вибив собі мозок заготовкою. Священники сказали людям, що той, хто принесе пидори для спалення еретиків, матиме індульгенцію гріхів протягом сорока днів.

Крім того, Джон Тьюксбері, звичайна, проста людина, яка не була винна ні в одному іншому злочині проти того, що називається святою Матір'ю-Церквою, окрім того, що прочитала

переклад Нового Заповіту Тіндейлом. Спочатку він був досить слабкий, щоб закласти, але потім покався і визнав правду. За це його привели до єпископа Лондона, який засудив його як упертого єретика. Під час ув'язнення він дуже страждав, так що коли його вивели на страту, він був майже мертвий. Його привели до вогнища в Смітфілді, де він був спалений, заявивши про свою повну огиду до папства та сповідуючи тверду віру в те, що його справа справедлива в очах Бога.

Отже, народ Христа був зраджений усіма способами, а їхні життя куплені та продані. Бо в згаданому парламенті король зробив цей найблужніший і найжорстокіший вчинок законом назавжди: усі, хто мав би читати Святе Письмо рідною мовою (яку тоді називали «вивченням Вікліфа»), вони повинні назавжди втрачати землю, худобу, тіло, життя та майно від своїх спадкоємців і, таким чином, бути засудженими за єретиків перед Богом, ворогів корони та найбільш відвертих зрадників землі.

Є незліченна кількість прикладів невимовних і неймовірних тортур протягом цього періоду англійської історії. Багато людей бігли з Англії до Нового Світу, щоб уникнути бідності та переслідувань. Адаптовано з «Книги мучеників» Фокса

Ця політика заборони читання Біблії іншим особам, окрім священиків, була підтверджена Тридентським Собором (1545-64), який вніс Біблію до списку заборонених книг і заборонив будь-якій особі читати Біблію без дозволу Римо-католицький єпископ або інквізитор.jesus-is-lord.com/nobible.htm

Джон Локк(1632 – 1704)

Джон Локк шукав спосіб подолати релігійний розкол і переслідування, не відмовляючись від Святого Письма.^{[3]:78} Для цього Локк заперечував право уряду нав'язувати релігійну ортодоксальність і звернувся до Біблії, щоб надати набір вірувань, з якими всі християни могли б погодитися,^{[3]:78-79} тобто «звести релігію до набору основних речей, з якими могли б погодитися всі розумні люди».^{[3]:80} Основними вченнями, які він вважав важливими, були:

a. Themecianство Ісуса

b. Прямі накази Ісуса.^{[3]:78-79}

Християни могли бути відданими іншим біблійним вченням, але, на думку Локка, вони були несуттєвими, за які християни ніколи не повинні сваритися або намагатися примусити один одного.^{[3]:79} На відміну від пуритан і пізнішого руху реставрації, Локк не закликав до систематичного відновлення ранньої церкви.^{[3]:79}

Джон Веслі (1703 – 1791)

Внесок Уеслі як богослова полягав у тому, щоб запропонувати систему протилежних теологічних позицій. Його найбільшим теологічним досягненням було просування того, що він назвав "Християнська досконалість", або святість серця і життя. Веслі вважав, що в цьому житті християни можуть прийти до стану, в якому любов до Бога, або досконала любов, панує в їхніх серцях. Його євангельська теологія, особливо його розуміння християнської досконалості, був твердо заснований на своїй сакраментальній теології. Він постійно наполягав на загальному використанні засобів благодаті

(.молитва,писання,медитація,Святе Причастятощо) як засіб, за допомогою якого Богосвячуєі перетворює віруючого.

Бути досконалим у любові означало, що християнин міг жити, керуючись головною турботою про інших та їх благополуччя. Він заснував це на цитаті Христа про те, що друга велика заповідь — «любити свого ближнього, як ти любиш самого себе». На його думку, така орієнтація змусить людину уникати будь-якої кількості гріхів проти свого ближнього. Ця любов, а також любов до Бога, яка могла б бути центром віри людини, були б тим, що Уеслі називав «виконанням закону Христа».

Уеслі вважав, що живе ядро християнської віри розкривається у Святому Письмі; і Біблія була єдиним основоположним джерелом теологічного чи доктринального розвитку. ... Проте він вважав, що доктрина повинна відповідати християнській ортодоксальній традиції.

Доктрини, на яких наголошував Веслі, булипревентивна благодать, особисте спасіння через віру, свідчення Духа та освячення. [Попередня благодать єбожественна благодатьяка передує людському рішення. Він існує до того, що могли зробити люди, і без зв'язку з ним. Оскільки люди розбещені наслідкамигріх, попереджувальна благодать дозволяє людям займатися даними Богомвільна воля вибрати спасіння, запропоноване Богом в Ісусі Христі, або відкинути цю спасенну пропозицію. wikipedia.org/wiki/Prevenient_Grace]

Ці погляди та переконання були знову змінені та підтримані Джоном Уеслі. Ці переконання, викладені в The Moody Handbook of Theology Пола Енса, наведені в наступній таблиці:

Обрання на основі (попереднього) знання - Бог обрав тих, про кого Він знав, що з власної волі повірять у Христа і збережуть у вірі.
Необмежена Спокута. У Своїй Спокуті Христос забезпечив викуплення всього людства, зробивши все людство спасеним. Спокута Христа діє лише для тих, хто вірить.
Природна здатність - Людина не може врятуватися сама; Святий Дух повинен здійснити нове народження.
Попередня благодать – підготовча робота Святого Духа дає віруючому можливість відповісти на Євангеліє та співпрацювати з Божим спасінням.
Умове збереження – Віруючі отримали можливість жити переможним життям. Але вони здатні відвернутися від благодаті і втратити своє спасіння.

Попередня благодать була богословською основою його віри в те, що всі люди можуть бути врятовані вірою в Христа. На відміну від кальвіністів свого часу, Веслі не віривперед призначенням. Він розумів, що християнська ортодоксія наполягала на тому, що спасіння можливе лише завдяки суверенній милості Бога. Він висловив своє розуміння відносин людства з Богом як повну залежність від Божої благодаті. Бог працював, щоб дати всім

людям змогу прийти до віри, наділивши їх силою мати реальну екзистенціальну свободу відповідати Богові.

Уеслі стверджував, що частина богословського методу включатиме досвідну віру. Іншими словами, істина була б оживлена в особистому досвіді християн (загалом, а не окремо), якби це була дійсно правда. І кожну доктрину необхідно раціонально захищати. Він не відривав віру від розуму. Традиція, досвід і розум, однак, завжди підпорядковувалися Святому Письму, стверджував Уеслі, тому що тільки там Слово Боже відкрито «наскільки це необхідно для нашого спасіння».^[15]

У 1770 році він писав: «Є багато доктрин менш істотного характеру... У них ми можемо думати і дозволяти думати;погодитися не погодитися.' Але тим часом давайте міцно триматися головного..."^[20][Це точно схоже на головні речі Локка 50-70 років тому.]

Уеслі просував багато питань соціальної справедливості того часу, включаючи реформа і аболіціонізм рух. Він допомагав організовувати та формувати товариства християн у всьому Англія, Шотландія, Уельс і Ірландія як невеликі групи, які розвинули інтенсивну особисту відповідальність, учнівство і релігійне навчання серед членів. Його великим внеском було призначення мандрівних, невисвячених проповідників, які багато подорожували євангелізувати і турбота про людей у суспільстві. Молодих людей, які діяли як їхні помічники, називали «наставниками», які діяли подібно до дванадцятьох апостолів після вознесіння Ісуса.

Адаптовано з wikipedia.org/wiki/John_Wesley

Пуритани – 16-17 ст

Одна з основних цілей ванглійська Пуритани було відновлення чистої, «первісної» церкви, яка була б справжньою апостольською спільнотою.^{[3]:40,41} Цей спосіб мислення мав вирішальний вплив на розвиток пуритан у Колоніальна Америка.^{[3]:50-56}

Окремі баптисти (1730 – 1740)

Під час Першого великого пробудження серед баптистів розвинувся рух, відомий як окремі баптисти. Двома темами цього руху були відмова від віросповідань і «свобода в душі [Біблія як єдине правило належного церковного порядку, якого слід ретельно дотримуватися, уникаючи точних деталей біблійної форми, що веде до законницького бібліцизму]».^{[3]:65} Окремі баптисти вважали Святе Письмо «ідеальним правилом» для церкви [отже, немає потреби у віровченні].^{[3]:66} Однак, хоча вони зверталися до Біблії за структурним зразком для церкви, вони не наполягали на повній згоді щодо деталей цього шаблону.^{[3]:67} Ця група виникла в Новій Англії, але особливо сильною була в Півдні, де посилювався наголос на біблійний взірець для церкви.^{[3]:67} В останній половині 18 століття воно поширилося на західне пограниччя штатів Кентуккі і штат Теннессі, де пізніше пустили коріння рухи Стоуна та Кемпбелла.^{[3]:68} Розвиток сепаратних баптистів на південному кордоні допоміг підготувати ґрунт для руху Відновлення, оскільки членство обох груп Стоуна та Кемпбелла значною мірою складалося з рядів сепаратних баптистів.^{[3]:67}

Окремий баптистський реставраціонізм також сприяв розвитку вОрієнтир баптистіву тому самому районі приблизно в той самий час, що й рух Стоуна-Кемпбелла. Під керівництвом вДжеймс Робінсон Грейвс, ця група шукала точний план первісної церкви, вважаючи, що будь-яке відхилення від цього плану не дасть людині стати частиною істинної церкви.^{[3]:68}[Чи можуть вони обидва мати рацію, один правий чи обидва неправі?] wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

Джеймс О'Келлі(1732 -1826)

О'Келлібув першим прихильником пошуку єдності через повернення до новозавітного християнства.^{[4]:216}У 1792 р., незадоволений роллю єпископів у вМетодистська єпископальна церква, він відділився від цього тіла. Рух О'Келлі, центруванняВірджиніяіПівнічна Кароліна, спочатку називався республіканськими методистами. У 1794 році вони прийняли назву християнської церкви.^[5]

О'Келлі, Райс Хаггард та інші визначили п'ять кардинальних принципів християнської церкви

1. Христос – єдиний глава церкви
2. Ім'я Крістіан - єдине прийнятне ім'я
3. Біблія є єдиним правилом віри
4. Християнський характер є єдиним випробуванням церковного спілкування
5. Право приватного судження є привілеєм усіх.

Вічне царство, Ф. В. Меттокс, с. 312

Еліас Сміт(1764 – 1846) і Ебнер Джонс (1767 – 1840)

Лікар Ебнер Джонс залишив баптистську церкву та створив церкву, яку він назвав Християнська церква в Ліндоні, штат Вермонт, єдиним віровченням якої була Біблія.Вічне царство, Ф. В. Меттокс, с.313

Еліас Сміт зВермонтприєднавсяДоктор Джонсу русі, що підтримує погляди, подібні до поглядів О'Келлі.^{[3]:68[6]:190}Вони вважали, що члени Церкви можуть, дивлячись лише на Святе Письмо, просто бути християнами, не прив'язуючись до людських традицій і конфесій, принесених з Європи.^{[3]:68[6]:190}

Бартон В. Стоун(1772 – 1844)

Під час навчання в Гілфордській академії вПівнічна Каролінав 1790 році,^{[2]:71}Камінь почувДжеймс Макгреді(аПресвітеріанськийміністр) говорить.^{[2]:72}Через кілька років він сам став пресвітеріанським священиком.^{[2]:72}Оскільки Стоун глибше вивчав вірування пресвітеріан, особливоВестмінстерське сповідання віри, він сумнівався, що деякі церковні вірування справді ґрунтуються на Біблії.^{[2]:72,73}Він не зміг прийнятиКальвіністськийдоктриниповна розпуста,безумовні вибориіприречення.^{[2]:72, 73}

Відродження Cane Ridge

У 1801 роціВідродження Cane Ridgeвштат Кентуккіпосіяв би насіння для руху вштат КентуккііРічка Огайоодолина відмежуватися відконфесійністі стати лише справедливими

християнами – ані католиками, ані протестантами, ані юдеями. У 1803 році Стоун та інші вийшли з пресвітерію Кентуккі та заснували Спрінгфілдський пресвітерії. Визначальною подією для кам'яного крила руху стала публікація «Останньої волі та заповіту». *Спрінгфілдський пресвітерії*, у Кейн-Рідж, штат Кентуккі, у 1804 році. «Остання воля» — це короткий документ, у якому Стоун і п'ятеро інших оголосили про свій відхід від пресвітеріанства та про свій намір бути єдиною частиною тіла Христа.^[7] Автори закликали до єдності всіх, хто слідує за Ісусом, заявляли про цінність конгрегаційного самоврядування та підносили Біблію як джерело для розуміння волі Бога.

Християнський зв'язок

Еліас Сміт почув про рух Стоуна в 1804 році, а рух О'Келлі в 1808 році.^{[6]:190} Три групи злилися до 1810 року.^{[6]:190} На той час об'єднаний рух налічував близько 20 000 членів.^{[6]:190} Це вільне товариство церков було названо своїми іменами "Християнський зв'язок/зв'язок" або «християнська церква».^{[3]:68[6]:190}

Характеристика руху Камінь

Наріжним каменем для руху каменю була християнська свобода, яка призвела до відмови від усіх історичних віросповідань, традицій і теологічних систем, що розвинулися з часом, і зосередилася на первісному християнстві, заснованому на Біблії.^{[3]:104,105}

Незважаючи на те, що відновлення первісного християнства було центральним для руху каменю, вони вважали відновлення способу життя ранньої церкви необхідним, і протягом перших років «більше зосереджувалися... на святому та праведному житті, ніж на формах і структурах ранньої церкви».^{[3]:103} Група також прагнула відновити примітивну церкву.^{[3]:104} Однак через занепокоєння тим, що наголошення на певних практиках може підірвати християнську свободу, ці зусилля, як правило, приймали форму відкидання традиції, а не чіткої програми реконструкції практик Нового Завіту.^{[3]:104} Наголос на свободі був достатньо сильним, тому рух уникав розвитку будь-яких церковних традицій, що призвело до руху, який був «значною мірою без догми, форми чи структури».^{[3]:104,105} Те, що тримало «рух разом, — це відданість первісному християнству».^{[3]:105}

Іншою темою було прискорення тисячоліття.^{[3]:104} Багато американців того періоду вважали, що міленіум⁵ був поруч і покладав свої надії на тисячоліття на свою нову націю, the Сполучені Штати.^{[3]:104} Члени руху Стоун вважали, що лише єдине християнство базується на апостольській Церкві, а не країна чи будь-яка з існуючих деномінацій, може призвести до настання тисячоліття.^{[3]:104} Міленіалізм Стоуна був описаний як більш «апокаліптичний», ніж у Олександра Кемпбелла, оскільки він вважав, що люди надто недосконалі, щоб започаткувати тисячолітній вік через людський прогрес.^{[8]:6,7} Навпаки, він вірив, що це залежить від сили Бога, і що, чекаючи, поки Бог встановить Своє царство, потрібно жити так, ніби правління Бога вже повністю встановлено.^{[8]:6}

⁵Зверніться до thebiblewayonline.com - Millennium

Для руху Stone це мало спільного есхатологічного теорії [дослідження богослов'я філософія стурбований остаточно чи остаточно доля людство, який зазвичай називають кінець світу].^[6] і більше про зобов'язання жити так, ніби царство Боже вже встановлено на землі.^{[8]:6,7} Ця апокаліптична перспектива або світогляд спонукала багатьох учасників руху Стоун прийняти пацифізм, уникати участі в цивільному уряді та відкидати насильство, мілітаризм, жадібність, матеріалізм і рабство.^{[8]:6}
en.wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

Томас Кемпбелл (1763 – 1854)

Ще один реставраційний рух був започаткований, коли Томас Кемпбелл опублікував Декларацію та Звернення Християнської асоціації Вашингтона в 1809 році. У якій він виклав деякі зі своїх переконань щодо церкви Ісуса Христа, організовуючи Християнську асоціацію Вашингтона в окрузі Вашингтон, штат Пенсільванія, не як церква, а як асоціація людей, які прагнуть зростати у вірі.^{[1]:108-111} 4 травня 1811 року Християнська асоціація створила себе як церкву, керовану конгрегацією, і стала відомою як Церква Браш Ран.^{[1]:117} Коли вивчення Нового Заповіту спонукало реформаторів почати практикувати хрещення зануренням у воду, сусідня асоціація баптистів Редстоуну запросила церкву Браш Ран приєднатися до них з метою спілкування. Вони погодилися за умови, що їм буде «дозволено проповідувати та навчати всього, чого вони дізналися зі Святого Письма».^{[9]:86}

Олександр Кемпбелл (1788 – 1866)

Син Томаса Олександр приєднався до нього в США в 1809 році і незабаром взяв на себе провідну роль у русі.^{[3]:106} Кемпбелли працювали в Асоціації баптистів Редстоуну в період з 1815 по 1824 рр. Тоді як і Кемпбелли, і баптисти спільно христилися зануренням і конгрегаційний устрій, [часто відомий як конгрегаціоналізм, система управління церквою] в якому кожна місцева церква громада незалежна, церковно суверенний, або автономний - [wikipedia.org/wiki /Congregationalist polity](http://wikipedia.org/wiki/Congregationalist_polity)] Незабаром стало зрозуміло, що він і його однодумці не були традиційними баптистами. В Асоціації Редстоун розбіжності стали нестерпними для деяких лідерів баптистів, коли Олександр Кемпбелл почав видавати журнал «Християнський баптист», пропагуючи реформи. Кемпбелл передбачив конфлікт і переніс своє членство до конгрегації Асоціації баптистів Махонінга в 1824 році.^{[1]:131}

Олександр використовував книгу Християнин-баптист, щоб розглянути те, що він вважав ключовим питанням перебудови апостольської християнської спільноти в систематичний і раціональний спосіб. Частиною цього має бути чітке розмежування істотних і несуттєвих аспектів первісного християнства.^{[3]:}

Речі, які він назвав важливими для апостольського християнства, були:

- a. конгрегаційна автономія
- b. кілька старійшин у кожній конгрегації
- c. щотижневє причастя і
- d. занурення [віруючих] для відпущення гріхів».^{[3]:106}

⁶<http://en.wikipedia.org/wiki/Eschatology>

Серед речей, які він відкинув як несуттєві, були:

- a. святий поцілунок
- b. диякониси
- c. комунальне проживання
- d. миття ніг і
- e. харизматичні справи».^{[3]:106}

Вальтер Скотт (1796-1861)

У 1827 році Асоціація Махонінга призначила Вальтера Скотта євангелістом. Завдяки зусиллям Скотта Асоціація Махонінга швидко розвивалася. У 1828 році Томас Кемпбелл відвідав кілька конгрегацій, сформованих Скоттом, і почув його проповіді. Кемпбелл вважав, що своїм підходом до євангелізації Скотт привносить важливий новий вимір у рух.^{[1]:132-133} У 1830 році Асоціація баптистів Махонінга розпалася. Олександр припинив публікацію Християнського Хрестителя, а в січні 1831 року він розпочав публікацію Тисячолітнього передвісника.^{[1]:144-145} wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

Вплив Просвітництва

Томас Кемпбелл був учнем філософа епохи Просвітництва Джона Локка (1632-1674).^{[3]:82} Пам'ятайте, що Локк мав два основні принципи: а) месіанство Ісуса і б) прямі накази Ісуса. Кемпбелл запропонував те саме рішення щодо релігійного поділу, яке було висунуто раніше Гербертом і Локком: «звести релігію до набору основних речей, з якими всі розумні люди могли б погодитися».^{[3]:80} Основні речі, які він визначив, були тими речами, які передбачені Біблією:

- a. Так говорить Господь,
- b. Затверджений прецедент»^{[3]:81}

Він також виступав за «повне відновлення апостольського християнства».^{[3]:82} Фома вважав, що віровчення служать для роз'єднання християн. Він також вважав, що Біблія достатньо ясна, щоб будь-хто міг її зрозуміти, і, як наслідок, віросповідання були непотрібними.^{[11]:114}

На Олександра Кемпбелла також глибоко вплинуло мислення Просвітництва, зокрема шотландська школа здорового глузду Томаса Рейда та Дугалда Стюарта.^{[3]:84} Ця група вважала, що Біблія містить конкретні факти, а не абстрактні істини, і виступала за науковий або беконівський підхід до тлумачення Біблії, який би починався з цих фактів, упорядковував ті факти, що стосуються певної теми, а потім використовував їх для висновків.^{[3]:84} Олександр відобразив цей підхід, неодноразово стверджуючи, що «Біблія — це книга фактів, а не думок, теорій, абстрактних узагальнень чи словесних визначень».^{[3]:84} Він вважав, що якщо християни обмежаться фактами, викладеними в Біблії, вони обов'язково дійдуть згоди, і вважав ці факти основою чи конституцією церкви.^{[3]:84}, вікі/Рух_відновлення

Характеристика руху

Підхід Томаса Кемпбелла поєднував підхід Просвітництва до єдності з реформаторською та пуританською традиціями відновлення.^{[3]:82} ¹⁰⁶ Епоха Просвітництва вплинула на рух Кемпбелла двояко. По-перше, це висунуло ідею про те, що християнської єдності можна

досягти, знайшовши набір основних речей, з якими могли б погодитися всі розумні люди. Другою була концепція раціональної віри, яка була сформульована та захищена на основі ряду фактів, взятих із Біблії.^{[3]:85, 86}

Як і багато інших людей свого часу, Олександр Кемпбелл вірив у тисячолітню теорію. Однак він був більш оптимістичним, ніж Стоун.^{[8]:6} Він більше вірив у потенціал прогресу людства і вірив, що християни можуть об'єднатися, щоб змінити світ і започаткувати тисячолітню епоху.^{[8]:6} Підхід Олександра в основному був постміленіальним, передбачаючи, що розвиток церкви та суспільства призведе до епохи миру та праведності до повернення Христа.^{[8]:6} Цей оптимістичний підхід означав, що, окрім прихильності до примітивізму, у його мисленні була також прогресивна лінія.^{[8]:7} en.wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

Розділ 3

Міленіалізм

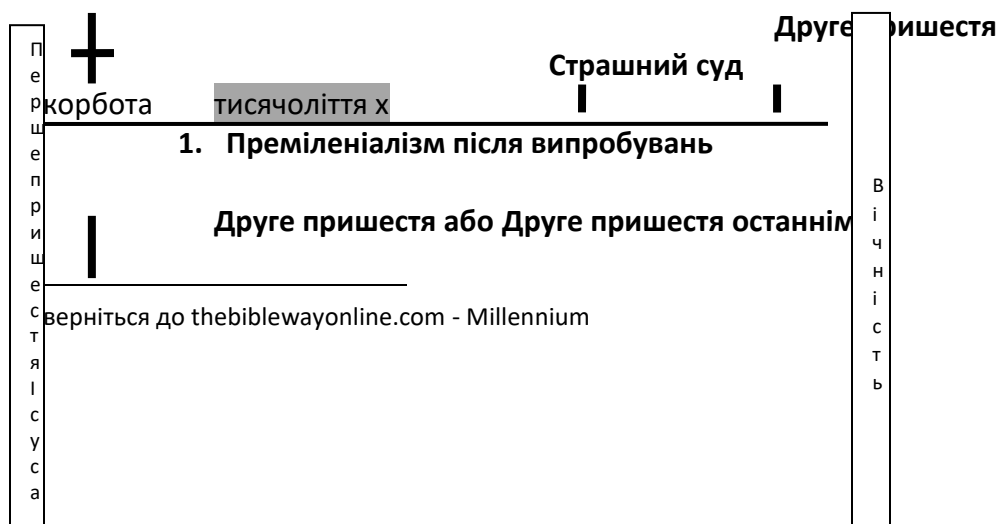
Термін «міленіум» не зустрічається в англійському перекладі. Воно походить від латинського слова, що означає тисячу років. Різні тлумачення:

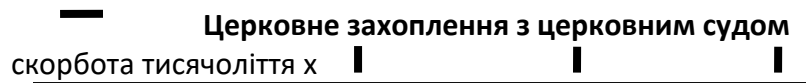
Преміленіалісти припустимо, що царство Христа ще не встановлено, і що його друге буквальне і тілесне пришествя на землю передуватиме його встановленню, після чого він царюватиме тисячу років до кінця історії.

Диспенсационалісти вірять, що Ізраїль відрізняється від Церкви, і що Бог заснує тисячолітнє царство в Ізраїлі, де Христос, після Свого повернення, правитиме світом з Єрусалиму протягом тисячі років

Постміленіалісти вірять, що царство Христа було встановлено як продовження його першого приходу, що тисячоліття буде золотим віком царства, який триватиме майже до кінця історії, і після якого Христос прийде вдруге наприкінці історії.

Аміленіалісти не визнають жодної з цих теорій, але з різних причин. Деякі з них вважають, що тисяча років взагалі не символізує елемент часу, а просто повноту перемоги Христа та його святих над сатаною та всіма його агентами. Дивіться порівняння на наступній сторінці.

2. Преміленіалізм до скорботи (диспенсаційний).

3. Постміленіалізм

4. Аміленіалізм en.wikipedia.org/wiki/Постміленіалізм

Першим явним противником преміленіалізму, пов'язаного з християнством, був Маркіон (85-160 н. е.). Маркіон виступав проти використання Старого Заповіту та більшості книг Нового Завіту, які не були написані апостолом Павлом. Він був першим великим єретиком, який різко порушив віру ранньої церкви, відмовившись від доктрини неминучого особистого повернення Христа. Маркіон не вірив у справжнє втілення, і, отже, в його системі не було логічного місця для справжнього Другого пришествя. Він очікував, що більшість людства загине, заперечуючи дійсність Старого Завіту та його Закону. Іншими донікейськими преміленіалістами були Ірений, Юстин, Теофіл, Тертуліан та Іполит Римський.

en.wikipedia.org/wiki/Преміленіалізм

Міленіалізм також є доктриною середньовічного зороастризму щодо послідовних тисячолітніх періодів, кожен із яких закінчуватиметься катаклізмом єресі та руйнування, аж до остаточного знищення зла та духу зла тріумфуючим царем миру наприкінці останній тисячолітній вік (дехто вважає 2000 роком). «Тоді Саош'янт [у перській міфології Саош'янт — це той, хто прийде, щоб відновити все життя в кінці часів.] знову очищає створіння, і відбувається воскресіння та майбутнє існування» (Занд-і Вохуман Яшт 3:62).

Різноманітні інші соціальні та політичні рухи, як релігійні, так і світські, також були пов'язані з метафорами тисячоліття

Що говорить Біблія? Об'явлення 20:1-15

- «І я побачив ангела, що сховався з неба,
- маючи ключ від Безодні і тримаючи в руці великий ланцюг.
- Він схопив дракона, стародавнього змія, який є дияволом або сатаною, і зв'язав його на тисячу років.
- Він кинув його в безодню, замкнув і запечатав її над ним, щоб він більше не зводив народи, доки не закінчиться тисяча років.
- Після цього його необхідно ненадовго відпустити на волю.

- Я бачив престоли, на яких сиділи ті, кому була дана влада судити.
- І я бачив душі тих, хто був обезголовлений за свідчення про Ісуса і за слово Боже. Вони не поклонялися ні звірині, ні його образу, і не отримали його знака на своїх чолах і своїх руках.
- Вони ожили і царювали з Христом тисячу років. (Решта померлих не ожила, доки не закінчилася тисяча років.) Це перше воскресіння.
- Блаженні і святі ті, хто має участь у першому воскресінні.
- Друга смерть не має над ними влади, але вони будуть священиками Бога і Христа і царюватимуть з Ним тисячу років.
- Коли закінчиться тисяча років, Сатана буде звільнений зі своєї в'язниці і вийде обманювати народи на чотирьох кутах на землі — Гог і Магог — щоб зібрати їх для битви. За кількістю вони схожі на пісок на березі моря. Вони пройшли по ширині землі і оточили табір народу Божого, місто, яке він любить. Але вогонь зійшов з неба і пожер їх.
- І диявола, який їх обманював, вкинули в озеро палаючої сірки, куди були вкинуті звірі і лжепророк. Вони мучатимуться день і ніч на віки вічні.
- Тоді я побачив великий білий трон і того, хто сидів на ньому. Земля й небо втекли від його присутності, і не було їм місця.
- І я побачив мертвих, великих і малих, що стояли перед престолом, і книги були розкриті. Була відкрита інша книга, яка є книга життя. Померлих судили відповідно до того, що вони зробили, як записано в книгах. Море віддало мертвих, що в ньому, і смерть, і пекло віддали мертвих, що в них, і кожен був суджений за вчинками його. Тоді смерть і Гадес були кинуті в озеро вогняне. Вогняне озеро – це друга смерть. Якщо чиєсь ім'я не було знайдено записаним у книзі життя, того вкидали в озеро вогняне.

Коротке пояснення

- **Ангел з неба-** Джон перебуває на землі, коли бачить цю частину видіння
- **Мати ключ від безодні–** У дев'ятому розділі Сатана мав цей ключ, тож тепер він зазнав поразки.
- **Дракон зв'язаний на 1000 років-** Диявол повністю і досконало [цілком] переможений і зв'язаний через свою діяльність через Рим проти церкви (бачте, що ланцюг, яма та запечаткування закриті). Це був кінець історії Римської імперії, але не для Сатани. Він був би звільнений, щоб знову спробувати використати інші нації.
- **Протягом 1000 років–** 1000 років – це не період часу, а стан речей. У застосуванні до сатани це повна поразка. У застосуванні до святих це повна перемога. Число 1000 означає сукупність. Псалом 50:10 каже, що Бог володіє худобою на тисячі пагорбів. У Повторенні Закону 7:9 сказано, що Бог виконує Свої обіцянки протягом тисячі поколінь. Псалом 105:8 і 1 Хронік 16:15 говорять, що Бог заповідав Своє слово для тисячі поколінь. Ідея – це сукупність, а не обмежений період часу.

Зверніть увагу на деякі інші ідеї чи теорії щодо 1000 років:

1. 1000 років — це весь християнський розподіл (відтоді до кінця часів). Проблема з цією ідеєю полягає в тому, що вона вимагає невеликого періоду історії Землі після кінця часів.
2. 1000 років — це весь час до другого пришествя Христа. Проблема з цією ідеєю полягає в тому, що вона обмежила б період правління священства християн менше, ніж усю християнську еру.
3. 1000 років після знищення Риму, коли процвітало християнство. Проблема з цією ідеєю полягає в тому, що вона вимагає воскресіння мертвих мучеників приблизно тисячу років тому.

- **Сатана в запечатаній безодні**- Сатана не обмежений у дії, його зупинено!
- **Сатана звільнив на короткий час, щоб обдурити народи**— Це не період часу, а послання, де Бог каже християнам: «Я захищав вас у минулому і буду робити це в майбутньому, будь-де, будь-коли, від будь-якого ворога. Це Божа гарантія на майбутнє, так само, як в Єзекіїля 38-39.
- **Ті, що сидять на тронах**- Царюють ті, хто сидить на тронах. Це ті, кому дано повноваження судити. Хто вони? Вони переможці, вірні святі, живі чи мертві. Ісус пообіцяв, що переможці будуть разом з Ним правити над народами (Об'явлення 2:26 і далі; 3:21; 11:15-18; 18:20). Це те саме, що в Даниїла 7: 21, 22.
- **Душі їх обезголовлені заради Ісуса**— Це мученики у гоніннях. Вони воскресають (живуть) і царюють з Христом. Уявіть поле битви після битви в Об'явленні 19 із землею, всіяною тілами вбитих. Ті вбиті, які є християнськими мучениками, воскресають і приєднуються до живих святих на престолах, щоб правити з Богом. Ті, кого вбили, не програли, тому що вони відразу воскресли, щоб більше не вмирати. Це «перше воскресіння». Зауважте, що це лише мученики в конфлікті Об'явлення, а не ті християни, які померли протягом усієї історії. Це не буквальне воскресіння, яке відбудеться, коли Ісус повернеться. Це лише символічний спосіб сказати, що вірні святі перемагають і захищені.
- **Решта загинуть**- це ті, хто помер у відінні на службі звіра, і вони залишаються мертвими протягом 1000 років (символічно), лише щоб бути піднятими та знищеними знову. Вони були живими невдахами. Вони мертві невдахи, і вони знову оживуть, щоб бути невдахами. 5 вірш у дужках. Щоб зрозуміти сенс, прочитайте v4, потім v5b: («Християнські мученики жили і царювали з Христом тисячу років. Це перше воскресіння»). Те, що вороги Ісуса залишаються мертвими протягом тисячі років, просто означає, що вони були повністю переможені. у їхній війні проти Христа і церкви. Це не стосується буквального періоду часу.
- **Перше воскресіння**- це воскресіння мучеників для Ісуса. Його називають «першим», тому що Іван побачить друге воскресіння. І слуги Бога, і слуги звіра померли під час першої смерті, але лише добрі хлопці перебувають у першому воскресінні. Перше воскресіння — для життя і царювання, а друге воскресіння — для другої смерті.

Повідомлення полягає в тому, що мертві у Христі так само впевнено беруть участь у перемозі, як і живі слуги Бога.

- **Священики Бога ...царюють 1000 років**- тут йдеться не про те, як довго царюватиме Ісус, а про те, як довго царюватимуть святі. Справа тут не в часі, а в повній перемозі та блаженстві. Те, що вони мали до смерті (царство священиків), продовжувалось і після їхньої смерті. І в житті, і в смерті слуги Божі перемагають.
- **Сатана звільнив і обманює народи (знову)**- Сатана продовжуватиме діяти у світі, щоб знищити віру слуг Божих.
- **Гог і Магог**- Вони є ніким, але ніким, зокрема, так само, як вони використані в Єзекіїля 38, 39. Послання таке в обох місцях: Бог каже Своему народу: «Я вже захистив вас і зробив вас переможцем у цій теперішній кризі, і я буду робити це знову, коли вам це потрібно». Наголос робиться на розмірі цього нового майбутнього ворога (будь-якого) і на легкості, з якою Бог також переможе їх. Християни, не турбуйтеся про бажання і здатність Бога захистити вас від будь-яких ворогів, зараз чи в майбутньому! Замітка про дотисячолітні теорії: всі спроби створити величезну армію богоненависників у світі, де сатана не діє і живуть лише слуги Бога, приречені на провал (особливо якщо вірити в неможливість відступництва).
- **Диявол кинув в озеро вогняне**- Вогняне озеро символізує повну поразку. Після вкинення в озеро вогняне ніхто не повертається. Ідеться не про вічну кару, а про перемогу народу Божого і поразку ворогів Божих.
- **Великий білий трон**- це не буквальный судний день, перед яким повинні постати всі люди. Це так само, як у Даниїла 7:9-12, де судять Рим (четверте царство).
- **Друге воскресіння**- підіймаються шанувальники звіра. Слуги Бога не є такими, тому що вони були виховані 1000 років тому (у видінні).

У цьому видінні диявол зобов'язаний 1000 років показати, як він зазнав повної поразки у своїй війні проти церкви за допомогою Риму. Він втрачається на деякий час, тому що після Риму будуть інші спроби, і їх спіткає та ж доля. Перемога представлена у видінні святих (живих і воскреслих), які царюють і судять у досконалій [повній] перемозі. У цьому розділі йдеться про повну перемогу Христа та Його церкви та про повну поразку сатани та церкви, які переслідують Римську імперію. Об'явлення 20 пояснення з Одкровення апостола Івана, Джо МакКінні, TheBibleWay Online

Розділ 4

Злиття та поділ

Злиття рухів Стоуна та Кемпбелла

Рух Кемпбелла характеризувався «систематичною та раціональною реконструкцією» ранньої церкви, на відміну від руху Стоуна, який характеризувався радикальною свободою та відсутністю догм.^{[3]:106-108}

Незважаючи на розбіжності, обидва рухи дійшли згоди щодо кількох важливих питань.^{[3]:108} Обидва вважали відновлення апостольського християнства засобом прискорення тисячоліття.^{[3]:108} Обидва також розглядали відновлення ранньої церкви як шлях до християнської свободи.^{[3]:108} Обидва вірили в єдність між християнами⁸ можна було досягти, використовуючи як модель апостольське християнство.^{[3]:108} Відданість обох рухів відновленню ранньої церкви та об'єднанню християн була достатньою, щоб спонукати до союзу між багатьма представниками двох рухів.^{[8]:8}
⁹en.wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

Примітка: Оскільки обидва вірили в автономію церкви, яка була мета об'єднання?

«Єнот Джон» Сміт (1784-1868)

Дві групи об'єдналися в Домі зустрічей на Хай-стріт, Лексінгтон, штат Кентуккі, рукописанням між Бартоном У. Стоуном і «Єнотом» Джоном Смітом у суботу, 31 грудня 1831 року.^{[9]:116-120} Присутні обрали Сміта говорити від імені послідовників Кемпбеллів.^{[9]:116}

Два представники зібраних були призначені нести звістку про унію всім церквам: Джон Роджерс, від християн, і «Єнот» Джон Сміт від реформаторів. Незважаючи на деякі труднощі, злиття вдалося.^{[1]:153-154} Багато хто вважав, що об'єднання обіцяє майбутній успіх об'єданого руху, і з ентузіазмом зустріли цю новину.^{[8]:9}

Після злиття виникла проблема, як назвати новий рух. Зрозуміло, що було важливо знайти біблійне, неконфесійне ім'я. Стоун хотів і надалі використовувати назву «християни». Олександр Кемпбелл наполягав на «Учнях Христа». У результаті були використані обидві назви.^{[1]:27-28}

З самого початку руху вільному обміну думками між людьми сприяли журнали, які видавали його лідери. Олександр Кемпбелл опублікував «Християнський баптист» і «Провісник тисячоліття». Стоун опублікував The Christian Messenger.^{[12]:208} Обидва з повагою регулярно публікували внески інших, чия позиція кардинально відрізнялася від їхньої.

Коли Камінь і Олександр Кемпбелл Реформатори (також відомі як «Послідовники» та «Християнські баптисти») об'єдналися в 1832 році, лише меншість християн із рухів Сміта/Джонса та О'Келлі брала участь.^{[6]:190} Ті, хто це зробив, були зі зборів на захід від Аппалачських гір, які вступили в контакт з рухом Стоун.^{[6]:190} Східні члени мали кілька ключових відмінностей від групи Стоуна та Кемпбелла: наголос на досвіді навернення, щоквартальне дотримання причастя та нетринітаризм.^{[6]:190} Ті, хто не об'єднався з Кемпбеллом, об'єдналися з конгрегаційними церквами в 1931 році, щоб сформувати

⁸Зверніться до thebiblewayonline.com – United In Christ

конгрегаційні християнські церкви.^{[6]:191} У 1957 році конгрегаційна християнська церква об'єдналася з євангельсько-реформатською церквою і стала Об'єднаною церквою Христа.^{[6]:191}

en.wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

Війна, суспільства та спів/церковна музика

Після того, як проповідники-піонери Реставраційного руху, такі як Стоун і Кемпбелл, сформулювали основні принципи Руху, вони почали проповідувати з енергією, що стимулювало церкву до періоду феноменального зростання. Згідно з підрахунками самих учнів, у 1836 році їх було 100 000, а в 1850 році – 200 000 або навіть 300 000. Відповідно до перепису 1850 року учні становили четверту за чисельністю релігійну групу в країні. Перепис 1870 року поставив його на п'яте місце. Ревна праця піонерів-проповідників, а також свобода від конфесійних кайданів, запропонована Реставрацією волелюбним американцям, сприяли цьому періоду швидкого прогресу. Проте руйнівні впливи лежали на горизонті, і вони загрожували перешкодити або навіть скасувати весь цей прогрес.

I. Громадянська війна

Громадянська війна сильно підірвала американську релігійну сцену. Деякі церкви були розділені, а інші були настільки знеохочені, що перестали збиратися. Весь народ, включаючи багатьох братів, були настільки охоплені воєнною лихоманкою, що в їхніх серцях залишилося мало місця для духовних турбот. Церковні юнаки пішли, щоб приєднатися до лав Синьо-Сірих, і чимало з них загинули в боях. Деякі проповідники жалкували, що брати воюють один проти одного, тоді як інші, забувши про своє покликання та відмовившись від своїх братів у протилежній частині, самі оголили меч. Один проповідник і президент коледжу на ім'я Джеймс А. Гарфілд став відомим своєю доблестю, отримав звання бригадного генерала і зрештою став двадцятим президентом Сполучених Штатів.

Громадянська війна або її проблеми привернули увагу християн до двох питань. Одним з них було питання рабства. Чи міг християнин згідно з Біблією мати рабів? Якщо так, то як він мав ставитися до них? Хоча екстремісти були з обох сторін питання, здається, що більшість проповідників були нейтральними та заохочували християн на Півночі та Півдні не дозволити цьому стати проблемою розбіжностей. ... Серед братів, здається, переважала думка, що рабство було політичним, а не моральним питанням. Біблія прямо не забороняла рабство, а радше регулювала його (Лев. 25:39-46; 1 Кор. 7:17-24; Еф. 6:5-9; Филимона). Більшість братів, бажаючи запобігти релігійному розколу та війні з цього приводу, ймовірно, сподівалися, що рабству врешті-решт буде покладено мирний і законний кінець.

Іншим питанням, яке викликало занепокоєння Крістіана, була його участь у плотській війні. Знову ж таки, найпобожніші та найвпливовіші проповідники були проти участі братів у війнах і благали братів не брати участі, хоча їхні благання, здається, здебільшого не були почуті.

II. Місіонерське товариство

Оскільки більшість конгрегацій під час Реставраційного руху сформувались у певні міжконгрегаційні асоціації, питання про «співпрацю» незабаром постало серед братів. У той час як прихильники Стоуна з підозрою дивилися на такі організаційні зусилля, прихильники Кемпбелла, здавалося, вважали, що якась позаконгрегаційна співпраця чи організація є майже необхідною для прогресу справи. Отже, брати спочатку почали збиратися на неофіційних, окружних зборах. Проте з часом ці «зустрічі співпраці» ставали все більш формальними та масштабними. Окружні збори стали державними, а державні — загальнонаціональними. Спочатку такі зібрання захищали на тій підставі, що вони мали на меті лише заохотити, поінформувати та об'єднати братів, а також сприяти євангелізації. Олександр Кемпбелл багато писав на захист більшої організації місцевих церков. Нарешті брати зустрілися в Цинциннаті, штат Огайо, у 1849 році і заснували Американське християнське місіонерське товариство. Олександр Кемпбелл побоювався, що проведення конгресів призведе до розкольніцького конфесійного руху. Він не був присутній на зборах.^{[12]:245} Проте він був обраний її першим президентом. Як тільки Товариство було створено, опозиція йому почала зростати. Тимчасово перервана Громадянською війною, ця опозиція продовжувала зростати, доки конфлікт навколо Товариства поступово не переріс у відкрите спілкування між прихильниками та супротивниками у другій половині дев'ятнадцятого століття.

Основи заперечень проти місіонерського товариства були різними, але найбільш помітні з них можна підсумувати таким чином:

- для цього немає авторитету в Біблії
- це не потрібно, бо церкви достатньо, щоб виконувати духовну роботу, яку потрібно виконувати
- воно витісняє церкву, і
- це посягає на незалежність і автономію помісних церков.

III. Інструментальна музика

Приблизно в той час, коли Американське християнське місіонерське товариство почало діяти, постало питання про інструментальну музику в богослужіннях церков. Незадовго до Громадянської війни церква в Мідвеї, штат Кентуккі, стала першою церквою, яка запровадила інструментальну музику в богослужіння (імовірно, щоб допомогти їхньому жалюгідному співу). Практично кожна впливова церква та проповідник, у тому числі й сам Кемпбелл, об'єдналися у своїй опозиції до інструментальної музики в богослужінні. Однак після Громадянської війни церкви почали використовувати цей інструмент все більше і більше, і боротьба за нього розгорталася з дедалі більшою люттю. Основними запереченнями проти інструментальної музики під час богослужіння були:

- це несанкціоноване доповнення до співу, керованого Новим Заповітом (Еф. 5:19; Кол. 3:16)
- це не повчально для розуму (1 Кор. 14:15), і
- це суперечить духовному характеру церковного богослужіння. Суперечки щодо місіонерського товариства та інструменту, а також менших, нарешті переросли в розкол

між церквами, який був офіційно визнаний Релігійним переписом у 1906 році.
bible.ca/history/eubanks/history-eubanks-42.htm

Чи дійсні ці заперечення сьогодні для наступних організацій чи видів діяльності?

- Допомога при стихійних лихах або глобальні самаритяни
- Healing Hands International
- Всесвітнє християнське мовлення
- Євангельська мережа трансляції
- Міські міністерства
- Реставрація Радіо
- Одна громада наглядає за місіонерською роботою кількох громад
- Співати з глибоким почуттям благоговіння та хвали Богу під релігійну музику, «євангельську музику» на радіо, компакт-диск або музичну групу, де всі ЗМІ використовують музичні інструменти.
- Кілька лідерів пісень або команд похвали.

Деякі вчення Реставрації (рух Стоуна – Кемпбелла)

Ці два рухи розділяли кілька ключових переконань.

- а. Вони вірили, що Біблія є натхненним Словом Божим і найвищим авторитетом у житті віруючого.
- б. Вони вірили, що моделі та зразки церковного життя в Новому Завіті мали на меті продемонструвати Божий план для церкви протягом століть.
- в. Вони вірили, що Бог мав на меті, щоб Його народ, церква, а не одне зібрання чи конгрегація, були об'єднані, а не розділені. Згода щодо основ новозавітної віри може створити єдність, яку Бог призначив для Своєї церкви.

Після смерті Кемпбелла в русі почали формуватися розломи. Проблема була не в основоположних принципах, а в їх застосуванні. Усі погоджувалися з принципом єдності навколо основ Нового Завіту, але не всі погоджувалися щодо того, що це за основне або як визначити, що слід вважати суттєвим.

Дві основні школи інтерпретації сформували свої бойові лінії щодо питання інструментальної музики в богослужінні. Група, яка згодом стала неінструментальними Церквами Христа, зайняла позицію, яка забороняла «інновації» у поклонінні, які не були конкретно наказані в Новому Завіті. Не маючи Нового Заповіту наказу використовувати інструменти під час поклоніння, вони виступали за їх заборону. Інша позиція тлумачення полягала в тому, що оскільки не було спеціального наказу, який забороняє використання музичного інструменту, то це було допустимо. Зверніться до вивчення Біблії thebiblewayonline.com Через сорок років після смерті Кемпбелла розкол було офіційно визнано, а неінструментальні церкви ми визнали окремою групою.

На жаль, поділ цього руху єдності не закінчився цим поділом. У християнському церковному русі була ще одна проблема, яка тліла трохи під поверхнею, у питанні хрещення. Одним із радісних відновлень раннього руху Кемпбелла/Стоуна було відновлення хрещення

зануренням у церкві. Хрещення немовлят окропленням було практично універсальною практикою серед історичних європейських церков, представлених на американському кордоні. Звернувшись до Нового Заповіту за керівництвом, реформатори виявили, що спосіб хрещення в новозавітній церкві майже напевно був повним зануренням, а не кропленням. Крім того, вони визначили, що єдиним прийнятним кандидатом на хрещення є особа достатнього віку, щоб вибрати хрещення для себе.

Знову ж таки, рух був майже однастайним щодо основного питання. Розбіжним питанням було те, як ставитися до тих, хто вважав себе християнами, але не був зануреним. З одного боку були ті, хто вважав, що членство в церкві та впевненість у спасінні повинні пропонуватися лише тим, хто був занурений. З іншого боку були ті, хто вважав ідеалом занурення дорослих, але визнавав справжню християнську віру тих, хто був охрещений іншими способами в інших традиціях. Справжнє питання полягає в спілкуванні та в тому, як Бог хоче, щоб воно практикувалося.

Наприкінці 1920-х це питання виникло в серії потворних суперечок за співпрацю на місіонерській ниві між місіонерами Кемпбелла/Стоуна та представниками традицій, які хрестять немовлят. Одна сторона хотіла вимагати від місіонерів Кемпбелла/Стоуна обмежити будь-яку співпрацю на місіонерській ниві деномінаціями, які практикують занурення. Інші бачили потребу співпрацювати з іншими незалежно від їхньої теології хрещення.

Зверніться до thebiblewayonline.com - хрещення

Боротьба стала настільки запеклою, що стався новий розкол. Тисячі конгрегацій залишили рух і сформували власну неконфесійну групу, зосереджену навколо Північноамериканського християнського конвенту. Ця група складалася з тих, хто вважав хрещення зануренням абсолютною проблемою. Ті, хто залишився в старій Міжнародній конвенції християнських церков, були, як правило, тими, хто був більш відкритим для прийняття незанурених як власних християн. Розкол повільно прогресував близько 70 років.

Останніми десятиліттями почався ще один поділ. З 1985 року Disciple Renewal кидає виклик теологічному лібералізму, який виріс у деномінації Християнська Церква (Учні Христа), яка утворилася в 1968 році зі старої Міжнародної Конвенції Християнських Церков. Відродження учнів почалося з зобов'язання працювати в межах деномінації для змін і духовного оновлення. На жаль, з часом стало зрозуміло, що деномінація була повністю закрыта для змін чи викликів, і Disciple Renewal сформувало Disciple Heritage Fellowship як місце збору для тих, хто покинув деномінацію, і для євангелістів, які все ще були в деномінації.

Хоча розколу ніхто не хотів, але повільно відбувається розкол. Вперше поділ зосереджений на основоположних принципах руху, а не лише на опрацюванні деталей.

Учні Христа відмовилися від своєї віри в натхненність і надійність Біблії, заперечували існування послідовної віри Нового Завіту, до якої ми можемо повернутися, і обміняли ідею єдності навколо біблійних основ на єдність шляхом переговорів між конфесійними органами. disciple-heritage.org/downloads/10.pdf

Хронологія відновлення

Джон Локк	1632 - 1704 роки
Джон Веслі	1703 – 1791 роки
Джеймс О'Келлі	1732 – 1826 роки
Еліас Сміт	1764 – 1846 роки
Ебнер Джонс	1767 – 1840 роки
Бартон Стоун	1772 – 1844 роки
Томас Кемпбелл	1763 – 1854 роки
Олександр Кемпбелл	1788 – 1866 роки
Вальтер Скотт	1796 – 1861 роки
«Єнот» Джон Сміт	1784 – 1868 роки

Реставрація

Приблизно на рубежі 18-го століття кілька релігійних лідерів, незалежних один від одного, починають сумніватися, як стільки різних вчень і практик, викладених у багатьох асоціаціях у їхніх символах віри, є церквою Біблії. Вони міркували, що Бог бажає єдності, тож чому б кожному не звернутися до Біблії, і лише в Біблії, щоб знайти Божі настанови для людини. Насправді, здається, це значення притчі про сіяча в Луки 8. Повернувшись до Слова і посіявши його в добрих і чесних серцях, вільний від контролю людей, їхніх віросповідань і доктрин, він створить слухняних людей, християн, церкву, яку заснував Ісус.

Серцем руху відновлення було об'єднання віруючих:

- a. Припиніть використовувати уряд для примусу до релігії
- b. Використовуйте лише Писання. Відкинь усі людські віровчення та догми
- c. Здобути і зберегти любов до Бога і людини

Під час цього руху різні лідери пропонували своє розуміння вимог до віруючих у Христа, щоб об'єднатися в Ньому.

Локк

- a. Відкидав право церкви через уряд встановлювати та підтримувати державну релігію
- b. Біблія пропонує набір важливих вірувань, з якими всі розумні люди можуть погодитися:
 - i. Месіанство Ісуса
 - ii. Прямі накази Ісуса
- c. Неосновне, щодо чого християни не погоджуються, не слід нав'язувати іншим

Веслі

- a. Погодьтеся не погоджуватися щодо несуттєвої доктрини
- b. Припиніть сваритись і сперечатися про несуттєве

Окремі баптисти

- a. Відкиньте всі віровчення і використовуйте лише Біблію як ідеальне правило, але не вимагаючи повної згоди щодо шаблону

- b. Уникайте точних деталей, оскільки це веде до легалізму та розколу

Орієнтир баптистів

- a. Біблія є точним планом без будь-яких відхилень
- b. Відхилення від плану утримує людину від істинної церкви

О'Келлі/Хаггард

- a. Христос єдиний глава церкви
- b. Ім'я Крістіан - єдине прийнятне ім'я
- в. Біблія є єдиним правилом віри
- d. Християнський характер є єдиним випробуванням церковного спілкування
- е. Право приватного судження є привілеєм усіх.

Бартон Стоун

- a. Соборне управління
- b. Відновлення способу життя ранньої церкви, який є святим і праведним життям, а не над формою та структурами
- в. Свобода у Христі є важливішою, ніж наголос на певній практиці [як ритуалі].

Кемпбелл

- a. Схвалений прецедент додано до основних/основних переконань.
- b. Біблія — це книга фактів (а не думок, теорій, абстрактних істин чи словесних визначень), і на основі цих фактів мала бути сформульована й визначена раціональна віра.
- c. Соборна автономія
- d. Кілька старійшин у кожній конгрегації
- е. Щотижневе причастя і
- f. Занурення віруючих для відпущення гріхів
- g. Так говорить Господь,

Конгрегаціоналісти

- a. Людям потрібен був досвід перетворення

Протягом цього тривалого періоду часу вони багато в чому відрізнялися. Деякі не бажали розривати зв'язки з минулими вченнями та практиками, вони визнавали, що їхня нинішня «церква» не схожа на церкву, про яку вони читали у своїй Біблії.

Багато, якщо не більшість із цих реформаторів і реставраціоналістів мали одну спільну рису: вони хотіли або реформувати, відновити, або повернутися до церкви Біблії та об'єднатися з усіма іншими віруючими та бути лише християнами.

Певний час була єдність, але з'явилися різні та протилежні думки:

- Біблія є планом, конституцією або шаблоном, де повна згода щодо деталей не потрібна. Для тих, хто В ХРИСТІ, праведне життя серед людей і перед Богом було важливішим, ніж дотримання форми, структури та точного розуміння.
- Біблія є точним планом, якого слід дотримуватися без відхилень. Тих, хто відхиляється від інтерпретації лідерами точного плану, не можна підтримувати. Отже, існує постійне визначення точності плану, що призводить до розбіжностей і більшого роз'єднання.

Щоб залишатися єдиними в спілкуванні проблеми повинні вирішуватися молитвою:

- a. Хто вирішує ступінь точності розуміння, який потрібно мати, щоб залишатися в спілкуванні – Бог чи Людина?
- b. Робить своє тлумачення деяких неєвангельських вчень визначити чиєсь спілкування з Богом чи іншим християнином?
- c. Чи можна бути в спілкуванні з Богом, але не з іншими у Христі?
- d. Якщо Біблія мовчить про якусь тему, це мовчання вимагає чогось чи забороняє? Подібним чином, коли Біблія щось визначає, вона не вимагає і не забороняє щось інше.
- e. Твори отців церкви, реформаторів, реставраторів чи сучасних авторів не можуть бути умовою спілкування людини з Богом чи Його дітьми.

Навіть досягнувши певного успіху, невдовзі, як і їхні предки після 100 р. н.е., вони почали дрейфувати та приймати доктрини минулого та встановлювати нові віровчення або відновлювати старі.

Висновок

Схоже, що через всю історію є спільна нитка. Кожне покоління спирається на переконання та думки минулого покоління. Лідери та/або автори записують свої висновки, на які спирається наступне покоління. Деякі прийняті, інші відхиляються, ймовірно, на основі їхнього попереднього розуміння та концепцій. Цей процес є абсолютно необхідним у світі невідомого, такого як медицина, комп'ютери, хімія, фізика та математика, де немає і ніколи не було відкритого стандарту. Тому кожне знання є цеглинкою.

Це дослідження показало, що чоловіки та лідери свого покоління схильні приймати думки «вчених людей» минулого, а не покладатися на ретельне вивчення слів від Бога. Спостерігайте.

1. Юстин Мученик був учнем Сократа і Платона і, здавалося, не дуже добре підготувався до Писань.
2. Іриней Ліонський покладався на «Пастуха Герми» як на священне писання.
3. Оріген виправив Септуагінту на основі свого знання івриту. Але його стоїчні, неопіфагорійські та платонічні переконання затьмарювали його міркування.
4. Теологія Амвросія зазнала значного впливу теології Орігена.
5. Августин захоплювався Цицероном і ставив його вище всіх інших античних письменників і зберіг свою подвійну систему вірувань у душу і тіло.
6. У перекладі Біблії англійською Вікліф покладався на помилкову латинську Вульгату Ієроніма, яка, можливо, була єдиним, що йому було доступно.
7. Лютера вчили підозріло ставитися до всього і перевіряти все, але все ж прийняв більшу частину вчень «батьків церкви».
8. Жан Кальвін часто цитував вчення Августина та Амвросія.
9. Вчення Джона Локка вплинуло на Томаса та Олександра Кемпбеллів.

Віруючих у Христа переслідували за їхню відмову зректися Христа та прийняти інше Євангеліє або погодитися з іншою релігійною доктриною, наприклад; а) юдаїзм, б) язичницьке чи імператорське поклоніння під час імператорського Риму, с) католицизм під час і після середньовіччя або темних віків або d) католицизм і протестантизм в епоху Реформації та Реставрації.

Покладаючись на божественне знання, можна отримати більш точне знання та розуміння волі Бога.

Протягом сотень років через переслідування багато хто намагався повернутися до Бога, використовуючи лише Біблію. Останні 200 років чи близько того бачили багато розбіжностей у поглядах чи інтерпретаціях, які, якщо їх поставити на ту саму позицію, що й правда, яка виявилася, призвели до появи нових релігійних організацій. Треба визначити, чи є вони частиною проблеми, запитаючи себе: «Чи я особисто досліджував Писання, щоб визначити, що в ньому сказано, щоб зробити свої висновки? Або я шукав Біблію, щоб побачити, чи можна знайти мою «біблійну доктрину» та витлумачити її відповідно до моїх переконань і висновків».

Нижче наведено список деяких відносно недавніх вчень, у які непохитно вірять і які перевіряються на спілкування. Багато з них були відхилені повністю або частково.

- «Емблеми» Вечері Господньої повинні бути накриті.
- Хліб, який використовується на Вечері Господній, має бути виготовлений із пшеничного борошна, розламаний після молитви та перед роздачею членам для причащення.
- Чаша, плід виноградної лози, має бути ферментованим вином.
- Можна використовувати лише одну чашку, а не окремі чашки.
- Біблійні заняття розділяють церкву, тому їх не можна проводити.
- Спів як поклоніння Богу не повинен включати музичний інструмент чи гармонію, а співи.
- Голова жінок у зборі повинна бути покрита чимось іншим, крім волосся.
- Жінкам не можна стригти чи підстригати волосся.
- Конгрегації християн не можуть володіти будівлями.
- Не можна приймати їжу в «будівлі церкви».
- Володіти тренажерним залом, центрами сімейного життя і таборами – грішно.
- Християни не можуть брати участь у Різдві.
- Змішане плавання не допускається, оскільки це гріх.
- Будь-які танці - це грішно.
- Брати участь в управлінні державою, навіть голосувати – грішно.
- Служити в збройних силах – грішно.
- Пожертви на церковні школи та коледжі є гріхом.
- Користуватися будь-якою літературою, крім Біблії, неправильно.
- Назва церкви має бути «_____» без будь-якого місця розташування.
- Вживання будь-яких алкогольних напоїв є гріхом.
- Вживання будь-якого тютюну є гріхом.

- Шлюб між расами не є біблійним.
- Біблія забороняє християнам мати рабів.
- Церкви не можуть об'єднуватися в будь-яких починаннях.
- Конгрегації не можуть наймати проповідника на постійній основі.
- Кілька пісень-лідерів одночасно — це розвага, тому гріховна.

Багато побожних людей, минулих і сучасних, вірять, що їхні тлумачення були точною волею Бога. Проте багато з них були відхилені повністю або частково після подальшого вивчення. Що змінилося? Це була Біблія чи людське тлумачення? Чи знаємо ми ЗАРАЗ ВСЮ ПРАВДУ? Чи буде доведено, що те, що ми так твердо дотримуємося, як умови спілкування з Богом, буде неправильним у майбутніх поколіннях? Чи наші переконання настільки ОСТАТОЧНІ, що нам неможливо навчитися?

Євангеліє або Євангеліє від Христа це:

- а. Бог, як Ісус із Назарету, був людиною, але без гріха, жертвою Його фізичне тіло Богові як криваву жертву, жертву за гріх, для усунення гріха.
- б. Його поховання і наступне воскресіння було перемогою смерті.
- в. Його вознесіння назад до Його попередньої обителі з Богом, Отцем.

Ті, хто довіряють Йому, будучи похованими в Його смерть, воскресають як нові духовні істоти. Вони виростають у подобу, образ і природу Бога, живучи (виконуючи) вчення (доктрини) лише Христа та Його апостолів і перебуваючи в спілкуванні з Богом та всіма іншими у Христі, навіть якщо вони мають дещо інше розуміння одних вчень інших ніж Євангеліє.

Ми повинні старанно вивчати Святе Письмо, приймати його істини та бути готовими слідувати йому, куди б воно не привело нас.

Розділ 7

Резюме

Деякі вчення і практики реформаторів

Вікліф

- а. Христос є головою Церкви
- б. Церковні лідери мають бути моральними людьми, а не купувати посади
- с. Єдиним авторитетом для людини є Біблія, а не католицька церква
- д. Лише два чини церковних лідерів – пресвітери та диякони

Лютер

- е. Тільки Біблія є остаточним авторитетом для християнина

Реставрація

Приблизно на рубежі 18-го століття кілька релігійних лідерів, незалежних один від одного, починають сумніватися, як стільки різних вчень і практик, викладених у багатьох асоціаціях у їхніх символах віри, є церквою Біблії. Вони міркували, що Бог бажає єдності,

тож чому б кожному не звернутися до Біблії, і лише в Біблії, щоб знайти Божі настанови для людини. Насправді, здається, це значення притчі про сіяча в Луки 8. Повернувшись до Слова і посіявши його в добрих і чесних серцях, вільний від контролю людей, їхніх віросповідань і доктрин, він створить слухняних людей, християн, церкву, яку заснував Ісус.

Серцем руху відновлення було об'єднання віруючих:

- a. Припиніть використовувати уряд для примусу до релігії
- b. Використовуйте лише Писання. Відкинь усі людські віровчення та догми
- c. Здобути і зберегти любов до Бога і людини

Під час цього руху різні лідери пропонували своє розуміння вимог до віруючих у Христа, щоб об'єднатися в Ньому.

Локк

- a. Відкидав право церкви через уряд встановлювати та підтримувати державну релігію
- b. Біблія пропонує набір важливих вірувань, з якими всі розумні люди можуть погодитися:
 - i. Месіанство Ісуса
 - ii. Прямі накази Ісуса
- c. Неосновне, щодо чого християни не погоджуються, не слід нав'язувати іншим

Веслі

- a. Погодьтеся не погоджуватися щодо несуттєвої доктрини
- b. Припиніть сваритись і сперечатися про несуттєве

Окремі баптисти

- a. Відкиньте всі віровчення і використовуйте лише Біблію як ідеальне правило, але не вимагаючи повної згоди щодо шаблону
- b. Уникайте точних деталей, оскільки це веде до легалізму та розколу

Орієнтир баптистів

- a. Біблія є точним планом без будь-яких відхилень
- b. Відхилення від плану утримує людину від істинної церкви

О'Келлі/Хаггард

- a. Христос єдиний глава церкви
- b. Ім'я Крістіан - єдине прийнятне ім'я
- в. Біблія є єдиним правилом віри
- d. Християнський характер є єдиним випробуванням церковного спілкування
- е. Право приватного судження є привілеєм усіх.

Бартон Стоун

- a. Соборне управління
- b. Відновлення способу життя ранньої церкви, який є святим і праведним життям, а не над формою та структурами
- в. Свобода у Христі є важливішою, ніж наголос на певній практиці [як ритуалі].

Кемпбелл

- a. Схвалений прецедент додано до основних/основних переконань.
- b. Біблія — це книга фактів (а не думок, теорій, абстрактних істин чи словесних визначень), і на основі цих фактів мала бути сформульована й визначена раціональна віра.
- c. Соборна автономія
- d. Кілька старійшин у кожній конгрегації
- e. Щотижневе причастя і
- f. Занурення віруючих для відпущення гріхів
- g. Так говорить Господь,

Конгрегаціоналісти

- a. Людям потрібен був досвід перетворення

Протягом цього тривалого періоду часу вони багато в чому відрізнялися. Деякі не бажали розривати зв'язки з минулими вченнями та практиками, вони визнавали, що їхня нинішня «церква» не схожа на церкву, про яку вони читали у своїй Біблії.

Багато, якщо не більшість із цих реформаторів і реставраціоналістів мали одну спільну рису: вони хотіли або реформувати, відновити, або повернутися до церкви Біблії та об'єднатися з усіма іншими віруючими та бути лише християнами.

Певний час була єдність, але з'явилися різні та протилежні думки:

- Біблія є планом, конституцією або шаблоном, де повна згода щодо деталей не потрібна. Для тих, хто В ХРИСТІ, праведне життя серед людей і перед Богом було важливішим, ніж дотримання форми, структури та точного розуміння.
- Біблія є точним планом, якого слід дотримуватися без відхилень. Тих, хто відхиляється від інтерпретації лідерами точного плану, не можна підтримувати. Отже, існує постійне визначення точності плану, що призводить до розбіжностей і більшого роз'єднання.

Щоб залишатися єдиними в спілкуванні проблеми повинні вирішуватися молитвою:

- a. Хто вирішує ступінь точності розуміння, який потрібно мати, щоб залишатися в спілкуванні – Бог чи Людина?
- b. Робить своє тлумачення деяких неєвангельських вчень визначити чиєсь спілкування з Богом чи іншим християнином?
- c. Чи можна бути в спілкуванні з Богом, але не з іншими у Христі?
- d. Якщо Біблія мовчить про якусь тему, це мовчання вимагає чогось чи забороняє? Подібним чином, коли Біблія щось визначає, вона не вимагає і не забороняє щось інше.
- e. Твори отців церкви, реформаторів, реставраторів чи сучасних авторів не можуть бути умовою спілкування людини з Богом чи Його дітьми.

Навіть досягнувши певного успіху, невдовзі, як і їхні предки після 100 р. н.е., вони почали дрейфувати та приймати доктрини минулого та встановлювати нові віровчення або відновлювати старі.

Висновок

Схоже, що через всю історію є спільна нитка. Кожне покоління спирається на переконання та думки минулого покоління. Лідери та/або автори записують свої висновки, на які спирається наступне покоління. Деякі прийняті, інші відхиляються, ймовірно, на основі їхнього попереднього розуміння та концепцій. Цей процес є абсолютно необхідним у світі невідомого, такого як медицина, комп'ютери, хімія, фізика та математика, де немає і ніколи не було відкритого стандарту. Тому кожне знання є цеглинкою.

Це дослідження показало, що чоловіки та лідери свого покоління схильні приймати думки «вчених людей» минулого, а не покладатися на ретельне вивчення слів від Бога. Спостерігайте.

1. Юстин Мученик був учнем Сократа і Платона і, здавалося, не дуже добре підготувався до Писань.
2. Іриней Ліонський покладался на «Пастуха Герми» як на священне писання.
3. Оріген виправив Септуагінту на основі свого знання івриту. Але його стоїчні, неопіфагорійські та платонічні переконання затьмарювали його міркування.
4. Теологія Амвросія зазнала значного впливу теології Орігена.
5. Августин захоплювався Цицероном і ставив його вище всіх інших античних письменників і зберіг свою подвійну систему вірувань у душу і тіло.
6. У перекладі Біблії англійською Вікліф покладался на помилкову латинську Вульгату Ієроніма, яка, можливо, була єдиним, що йому було доступно.
7. Лютера вчили підозріло ставитися до всього і перевіряти все, але все ж прийняв більшу частину вчень «батьків церкви».
8. Жан Кальвін часто цитував вчення Августина та Амвросія.
9. Вчення Джона Локка вплинуло на Томаса та Олександра Кемпбеллів.

Віруючих у Христа переслідували за їхню відмову зректися Христа та прийняти інше Євангеліє або погодитися з іншою релігійною доктриною, наприклад; а) юдаїзм, б) язичницьке чи імператорське поклоніння під час імператорського Риму, с) католицизм під час і після середньовіччя або темних віків або d) католицизм і протестантизм в епоху Реформації та Реставрації.

Покладаючись на божественне знання, можна отримати більш точне знання та розуміння волі Бога.

Протягом сотень років через переслідування багато хто намагався повернутися до Бога, використовуючи лише Біблію. Останні 200 років чи близько того бачили багато розбіжностей у поглядах чи інтерпретаціях, які, якщо їх поставити на ту саму позицію, що й правда, яка виявилася, призвели до появи нових релігійних організацій. Треба визначити, чи є вони частиною проблеми, запитаючи себе: «Чи я особисто досліджував Писання, щоб визначити, що в ньому сказано, щоб зробити свої висновки? Або я шукав Біблію, щоб

побачити, чи можна знайти мою «біблійну доктрину» та витлумачити її відповідно до моїх переконань і висновків».

Нижче наведено список деяких відносно недавніх вчень, у які непохитно вірять і які перевіряються на спілкування. Багато з них були відхилені повністю або частково.

- «Емблеми» Вечері Господньої повинні бути накриті.
- Хліб, який використовується на Вечері Господній, має бути виготовлений із пшеничного борошна, розламаний після молитви та перед роздачею членам для причащення.
- Чаша, плід виноградної лози, має бути ферментованим вином.
- Можна використовувати лише одну чашку, а не окремі чашки.
- Біблійні заняття розділяють церкву, тому їх не можна проводити.
- Спів як поклоніння Богу не повинен включати музичний інструмент чи гармонію, а співи.
- Голова жінок у зборі повинна бути покрита чимось іншим, крім волосся.
- Жінкам не можна стригти чи підстригати волосся.
- Конгрегації християн не можуть володіти будівлями.
- Не можна приймати їжу в «будівлі церкви».
- Володіти тренажерним залом, центрами сімейного життя і таборами – грішно.
- Християни не можуть брати участь у Різді.
- Змішане плавання не допускається, оскільки це гріх.
- Будь-які танці - це грішно.
- Брати участь в управлінні державою, навіть голосувати – грішно.
- Служити в збройних силах – грішно.
- Пожертви на церковні школи та коледжі є гріхом.
- Користуватися будь-якою літературою, крім Біблії, неправильно.
- Назва церкви має бути «_____» без будь-якого місця розташування.
- Вживання будь-яких алкогольних напоїв є гріхом.
- Вживання будь-якого тютюну є гріхом.
- Шлюб між расами не є біблійним.
- Біблія забороняє християнам мати рабів.
- Церкви не можуть об'єднуватися в будь-яких починаннях.
- Конгрегації не можуть наймати проповідника на постійній основі.
- Кілька пісень-лідерів одночасно — це розвага, тому гріховна.

Багато побожних людей, минулих і сучасних, вірять, що їхні тлумачення були точною волею Бога. Проте багато з них були відхилені повністю або частково після подальшого вивчення. Що змінилося? Це була Біблія чи людське тлумачення? Чи знаємо ми ЗАРАЗ ВСЮ ПРАВДУ? Чи буде доведено, що те, що ми так твердо дотримуємося, як умови спілкування з Богом, буде неправильним у майбутніх поколіннях? Чи наші переконання настільки ОСТАТОЧНІ, що нам неможливо навчитися?

Євангеліє або Євангеліє від Христа це:

- а. Бог, як Ісус із Назарету, був людиною, але без гріха, жертвою

- Його фізичне тіло Богові як криваву жертву, жертву за гріх, для усунення гріха.
б. Його поховання і наступне воскресіння було перемогою смерті.
в. Його вознесіння назад до Його попередньої обителі з Богом, Отцем.

Ті, хто довіряють Йому, будучи похованими в Його смерть, воскресають як нові духовні істоти. Вони виростають у подобу, образ і природу Бога, живучи (виконуючи) вчення (доктрини) лише Христа та Його апостолів і перебуваючи в спілкуванні з Богом та всіма іншими у Христі, навіть якщо вони мають дещо інше розуміння одних вчень інших ніж Євангеліє.

Ми повинні старанно вивчати Святе Письмо, приймати його істини та бути готовими слідувати йому, куди б воно не привело нас.

Міжнародний інститут пізнання Біблії

Рендольф Данн, президент - Роберто Сантьяго, декан
thebiblewayonline.com

Курс 1 - Боже послання

Як все тут потрапило?

Людина, яка була Богом

Христос - Божа Тайна

Міфи про Бога

Від життя до смерті - смертна людина

Курс 4 - Зростання у Христі

Ісус з Назарету

Життя Христа

Об'єднані у Христі

Міфи про біль

Тіло, душа, дух – куди вони йдуть, коли ти помреш?

Запланований викуп Послання Євангелія Курс 2 – Слухняність Христу Час до Христа Час Христа на Землі Час після Христа Кінець часу на Землі Час вирішувати Від смерті через хрест до життя Міфи про прощення Хрещення у Христа Курс 3 - Нове життя у Христі Королівство нерукотворне Слуги в королівстві Перші принципи Христа Вдови та інші потребуючі Духовне молоко Життя звільнене Міф про нещастя Послання з послань Поклоняйтеся Богу в душі та правді Дослідження для знавців Біблії Окреслена Біблія Узагальнена Біблія Типи і метафори	Шлюб і розлучення Божа субота Створення до створення книги Буття Євреям Курс 5 – Дозрівання у Христі Уроки з хреста Божий процес відбудови Найкращі запитання, які коли-небудь ставили Життя Один для одного у Христі Жити максимально Обіцяє тепер і назавжди Справжні чоловіки — благочестиві чоловіки Чудові слова життя Курс 6 - Стати знавцем Біблії Тіні, типи та пророцтва Святий Дух Даніель Одкровення Ісуса Христа Мовчання Святого Письма Навчання та практики від 100 до 1500 рр. н.е Реформувати або відновити Складання та переклад Біблії Сучасні церковні практики— Святе Письмо чи Переказ? Генеалогія Ісуса - схема
--	---

Міжнародний інститут знання Біблії має посилання на інші мови на thebiblewayonline.com.